

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1859 Αρχίζει να λειτουργεί το περίφημο ρολόι Μπιγκ Μπεν, σύμβολο της πόλης του Λονδίνου.

1905 Ο πρωθυπουργός Θεόδωρος Δηλιγιάννης δολοφονείται κατά την προσέλευσή του στη Βουλή, από τον χαρτοπαίκτη και λεσχειάρχη Αντώνη Κωσταγερακάρη. Αλτία, η απόφαση του Δηλιγιάννη να κλείσει τις χαρτοπαικτικές λέσχες.

1916 Διεξάγεται η Ναυμαχία της Γιουτλάνδης, η μεγαλύτερη πολεμική εμπλοκή στη θάλασσα κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου.

1953 Ο Νίκος Παπαμιχαήλ με συνοδηγό τον Σπύρο Δημητράκο σε Jaguar XK 120 είναι ο νικητής του Α' Ράλι Ακρόπολις.

1975 Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής συναντά τον Σουλεϊμάν Ντεμιρέλ, στο περιθώριο της Συνόδου Κορυφής του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες.

1995 Αντιδράσεις και στο χώρο της Εκκλησίας προκαλεί η περιφορά της Τιμίας Ζώνης της Παναγίας σε σπίτια πολιτικών, επιχειρηματιών και εφοπλιστών, τηλεοπτικούς σταθμούς, τράπεζες και νοσοκομεία, με σκοπό τη συγκέντρωση χρημάτων.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1930 Κλιντ Ιστγουντ, αμερικανός ιθοποιός και σκηνοθέτης.

1945 Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ, γερμανός σκηνοθέτης.

1955 Γ. Κούτρας, έλληνας τραγουδιστής.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1809 Γιόζεφ Χάιντν, αυστριακός συνθέτης, που συνέψισε στο έργο του την Κλασική Περίοδο της Δυτικής Μουσικής και ανέδειξε τη μουσική φόρμα της σονάτας. («Η Δημιουργία», «Συμφωνία αρ. 94»)

1869 Γεώργιος Σταύρος, πρώτος διοικητής της Εθνικής Τράπεζας. (Γεν. 2/1/1788)

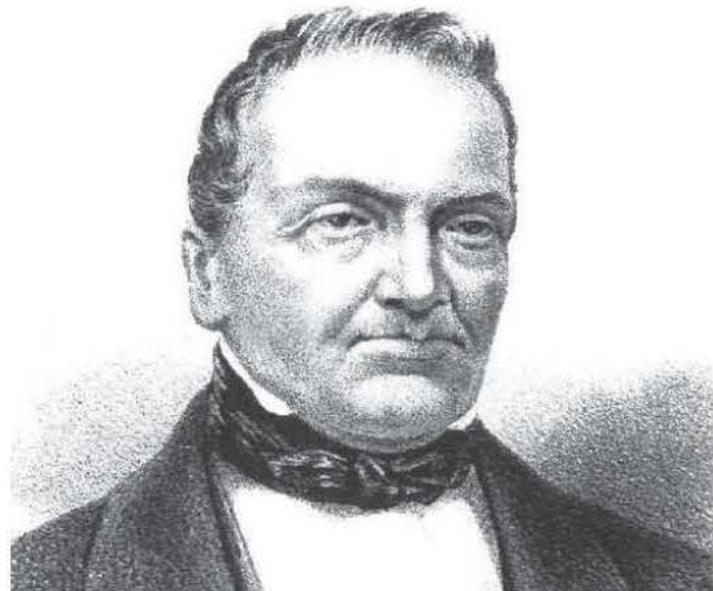
1954 Αντώνης Μπενάκης, εθνικός ευεργέτης. (Γεν. 1873)

Γεώργιος Σταύρος, 1788 - 1869

Η πειρώπτης έμπορος, τραπεζίτης, Φιλικός και πολιτικός. Υπήρξε ο πρώτος διοικητής της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδας κι ένας από τους θεμελιωτές της οικονομικής συγκρότησης του ελληνικού κράτους.

Ο Γεώργιος Σταύρος ή Σταύρου γεννήθηκε στα Ιωάννινα την 1η Ιανουαρίου του 1788. Ήταν ο δευτερότοκος γιος του εμπόρου και πρόκριτου των Ιωαννίνων Ιωάννη Σταύρου ή Τσιαπαλάμου και της Μπαλάσως Κερασάρη, κόρης προκρίτου των Ιωαννίνων. Φοίτησε αρχικά στην Μπαλάνειο και στη συνέχεια στην Καπλάνειο σχολή των Ιωαννίνων και ολοκλήρωσε τις βασικές σπουδές του σε Λύκειο της Βιέννης. Στην πρωτεύουσα των Αψβούργων απέκτησε τις πρώτες εμπορικές γνώσεις, έμαθε να μιλά με ευχέρεια τρεις γλώσσες (Γερμανικά, Γαλλικά και Ιταλικά) και μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία. Σημαντικός έμπορος της Βιέννης όταν ξέσπασε η επανάσταση του '21 βοήθησε ποικιλοτρόπως τους αγωνιζόμενους Έλληνες, με όπλα, πολεμοφόρδια και τρόφιμα. Τον Σεπτέμβριο του 1824 έφθασε στην επαναστατημένη Ελλάδα και λίγους μήνες αργότερα διορίστηκε ταμίας του Εκτελεστικού (κάτι οσα Υπουργός Οικονομικών) από τον πρόεδρο του Σώματος Γεώργιο Κουντουριώτη.

Έλαβε μέρος ως πληρεξούσιος της Ηπείρου στη Γ' Εθνοσυνέλευση Ερμιόνης και Τροιζήνας (1827) και στην Ε' Εθνοσυνέλευση Άργους και Ναυπλίου (1831- 1832). Με την άφιξη του Ιωάννη Καποδίστρια στην Ελλάδα διορίστηκε σύμβουλός του επί οικονομικών θεμάτων και στη συνέχεια μέλος του τμήματος οικονομικών του Πανελλήνιου (συμβουλευτικού οργάνου του Κυβερνήτη) και μέλος της Τριμελούς Επιτροπής της Οικονομίας (οργάνου που υποκαθιστούσε το υπουργείο Οικονομικών). Ταυτόχρονα, υπήρξε μέλος του διοικητικού συμβουλίου της Εθνικής Χρηματιστηριακής Τράπεζας, του πρώτου κρατικού τραπεζικού ιδρύματος στην Ελλάδα. Μετά τη δολοφονία του Καποδίστρια και την επικράτηση των αντικαποδιστριακών, ο Σταύρος αποσύρθηκε από τα κοινά. Επανήλθε στο προσκήνιο το 1835, όταν ο βασιλιάς Θωναράς τον διόρισε σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Το 1839 ο γαλλοελβετός φιλέλληνας τραπεζίτης Γαβριήλ Εϋνάρδος, με τον οποίο διατηρούσε φιλικές σχέσεις, του απέστειλε το ποσό των 500.000 φράγκων για τη διενέργεια κολλυβιστικών (χρηματιστηριακών) και τραπεζικών εργασιών, αλλά και για να διερευνήσει τη δυνατότητα ίδρυσης τράπεζας, καθώς η Εθνική Χρηματιστηριακή είχε διαλυθεί.

Ο Σταύρου άνοιξε ένα μικρό γραφείο στην Αθήνα, στην Πλατεία Δημοπρατηρίου (στη συμβολή των σημερινών οδών Μητροπόλεως και Αιόλου) και διενεργούσε με μεγάλη επιτυχία κολλυβιστικές και τραπεζικές εργασίες. Η επιτυχία του αυτά κίνησε το ενδιαφέρον του βασιλιά Όθωνα και με τον νόμο της 30ης Μαρτίου 1841 ίδρυθηκε η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας. Ο Σταύρος διορίσθηκε μέλος της διοικούσας επιτροπής, αλλά πολύ γρήγορα ξεχώρισε για τις ικανότητές του και με απόφαση της γενικής συνέλευσης των μετόχων της 13ης Νοεμβρίου του 1841 ανέλαβε το τιμόνι της νεοσύστατης τράπεζας, το οποίο διατήρησε μέχρι τον θάνατό του.

Στα 27 χρόνια που διπύθυνε την Εθνική Τράπεζα, ο Σταύρος αύξησε το μετοχικό της κεφάλαιο θεαματικά, μερίμνωσε για την αγορά οικοπέδου για την οικοδόμηση ιδιόκτηπου κτιρίου στην οδό Αιόλου, την ίδρυση υποκαταστημάτων και Ταμιευτηρίου. Με δική του πρωτοβουλία το 1867 ίδρυθηκε το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Εθνικής Τραπέζης, ο πρώτος ασφαλιστικός οργανισμός εργαζομένων στη χώρα μας.

Ο Γεώργιος Σταύρος πέθανε στις 31 Μαΐου του 1869 από καρδιακή ανακοπή μέσα στο κτίριο του κεντρικού καταστήματος της Εθνικής Τράπεζας, όπου διέμενε. Η Αθήνα τον τίμησε, δίνοντας το όνομά του σε μικρή οδό στη μία πλευρά του κεντρικού κτηρίου της Εθνικής Τράπεζας, μεταξύ των οδών Σταύρου και Αιόλου.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Η πρόκληση του υπερταμείου

Είναι σαφές ότι και τυπικά μετά τη συμφωνία στο Eurogroup η Ελλάδα είναι μεν μια χώρα της ευρωζώνης, αλλά σε ειδικό καθεστώς περιορισμένης δημοσιονομικής κυριαρχίας και όχι μόνο. Πέρα από τα φορολογικά μέτρα, τον κόφη δαπανών, αυτό που σηματοδοτεί αυτήν ακριβώς την κατάσταση είναι το νέο υπερταμείο, όπου μεταφέρεται όλος ο σχεδόν ο δημόσιος πλούτος της χώρας για 99 χρόνια. Είναι προφανώς μια ταπεινωτική απόφαση περιορισμού της εθνικής κυριαρχίας, που είναι συνέπεια της ... περήφανης διαπραγμάτευσης της κυβέρνησης Τσίπρα.

Από εδώ και πέρα είμαστε υποχρεωμένη ως χώρα να συναποφασίζουμε για τη διαχείριση τουλάχιστον της δημόσιας περιουσίας με τους εκπροσώπους των δανειστών. Αυτή η απαξιωτική για την κυβέρνηση και το πολιτικό σύστημα συνολικά εξέλιξη, θα μπορούσε όμως υπό

ορισμένες προϋποθέσεις να λειτουργήσει θετικά για την ανασυγκρότηση της χώρας, τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης και των δημόσιων επιχειρήσεων.

Η επιτροπεία που επιβάλλουν οι ευρωπαίοι και το ΔΝΤ δεν έχει ως κύριο στόχο το γρήγορο ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας, για να πάρουν πίσω τα δανεικά τους. Η βασική τους στόχευση είναι να λειτουργήσουν ορθολογικά και αποτελεσματικά οι δημόσιες επιχειρήσεις προς όφελος της οικονομίας, αλλά και των πολιτών. Να απαλλαγούν δηλαδή πρωτίστως από την κομματοκρατία και το διορισμό ανίκανων κατά κανόνα διοικήσεων που ο μόνιμης τους επιδίωξη είναι ο προσπορισμός προσωπικών της κομματικών ωφελειών.

Από αυτή την οπτική γωνία, ποιος πολίτης που σκέφτεται το μέλλον της χώρας και όχι το προσωπικό του βόλεμα μπορεί να έχει αντίρρηση στην επιλογή με διαφανή

και αξιοκρατικά κριτήρια διοικήσεων σε όλους τους μεγάλους δημόσιους οργανισμούς που σήμερα διοικούνται από πρόσωπα αμφιβόλων προσόντων; Το ερώτημα όμως που ανακύπτει αυτομάτως είναι αν μια τέτοια προοπτική την αντέχει η σημερινή κυβέρνηση που στο λίγο χρόνο που βρίσκεται στην εξουσία, έχει αντιγράψει τις χειρότερες παλαιοκομματικές μεθόδους του παρελθόντος.

Η πραγματικότητα είναι εδώ όμως και τους προκαλεί. Αν δεν αποφασίσουν ότι πο μόνη λύση για την έξοδο από την κρίση είναι ο εκσυγχρονισμός των δημόσιων φορέων και πιο νικηφορικός της αξιοκρατίας, τότε η απώλεια εθνικής κυριαρχίας, για την οποία κλαυθυρίζουμε σήμερα θα οριστικοποιηθεί πράγματι με την οριστική εκχώρηση και της δημόσιας περιουσίας. Η επιλογή και πιο ευθύνη είναι όλη δική τους...</p